

SXEDIO.37D

12.10.1911: Ο ΝΕΟΣ ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΣΕΡ ΧΑΜΙΛΤΟΝ ΤΖΩΝ ΓΚΟΥΛΤ ΑΝΤΑΜΣ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΔΙΑΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΤΟΝ ΚΙΓΚ ΧΑΡΜΑΝ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ

Παράλληλα με τις κινητοποιήσεις υπέρ της Ελλάδας, οι Κύπριο προέβαιναν και σε σειρά ενεργειών για ικανοποίηση των εκκρεμούντων αιτημάτων τους τα οποία χρόνιζαν.

Πολλά από τα αιτήματα ήταν παρόμοια με εκείνα που είχαν εκθέσει τρία χρόνια νωρίτερα στο βρετανό υφυπουργό Ουίσντων Τσέρτσιλ.

Τον Οκτώβρη του **1910** (Κυπριακός Φύλαξ **2.10.1910**) ο βουλευτής Λευκωσίας-Κερύνειας Θεοφάνης Θεοδότου με την ευκαιρία της παραμονής του στο Λονδίνο υπέβαλε στον υπουργό Αποικιών Λόρδο Κριού υπόμνημα στο οποίο περιλαμβάνονταν τα βασικότερα αιτήματα των Κυπρίων.

Ανάμεσα σ' αυτά τόνιζε το αίτημα για Ένωση με την Ελλάδα, και τα θέματα της κατάργησης του υποτελικού φόρου, την αναλογική αντιπροσώπευση των Κυπρίων στο Νομοθετικό, πράγμα που σήμαινε ότι ο αριθμός των Ελλήνων έπρεπε να αυξανόταν κατά τρεις, δηλαδή στους **12** από τους **9**, την αναλογική αντιπροσώπευση στο Εκτελεστικό Συμβούλιο, την αντικατάσταση του επόπτη της Παιδείας με Έλληνα, την επέκταση των σιδηροδρόμων για να καλύψουν και άλλες πόλεις και μια σειρά από πολλά άλλα.

Ιδιαίτερα το θέμα του φόρου Υποτελειας, ή το Οικονομικό όπως αναφερόταν, αποτελούσε πάντοτε το καυτό θέμα για τους Κυπρίους- πέραν του αιτήματος για ένωση- γιατί με τον τρόπο αυτό απομιζούνταν τα οικονομικά του τόπου.

Το **1906** η αγγλική Κυβέρνηση είχε αποφασίσει ύστερα από τις συνεχείς πιέσεις των Κυπρίων και μετά από σκληρούς πραγματικά αγώνες, όπως επιχορηγεί τη νήσο με ένα ποσό **50.000** λιρών, πράγμα που σήμαινε ότι οι άλλες **42.000** λίρες από τις **92.000**

λίρες που αποτελούσε τη συνεισφορά του Κυπριακού λαού προς την Τουρκία, ως ενοίκιο για χρήση της Κύπρου, από το **1878**, θα συνέχιζαν να φεύγουν από το νησί και το ποσό αυτό ήταν πραγματικά πολύ μεγάλο.

Γι' αυτό από τις αρχές του **1911** οι Κύπριοι με ένα υπομνημά τους προς την βρετανική Κυβέρνηση ζήτησαν τον τερματισμό της εξαγωγής του ποσού των **42.000** λιρών και την ανάληψη της υποχρέωσης εκ μέρους της Βρετανίας από το βρετανικά ταμεία, πράγμα που δεν έγινε, ωστόσο, αποδεκτό.

Η θέση της Βρετανικής Κυβέρνησης ήλθε τόσο με την καταψήφιση σχετικού ψηφίσματος στο Νομοθετικό τον Ιούνιο του **1911** και αργότερα με επιστολή της Κεντρικής Κυβέρνησης προς τον Αρμοστή Κιγκ Χάρμαν υπό ημερομηνία **14 Οκτωβρίου 1911**.

Η Αγγλική Κυβέρνηση ανέφερε (Κυπριακός Φύλαξ **20.11.1911**) ότι το αγγλικό Κοινωνοβούλιο θα συνέχιζε να εγκρίνει τη συμβολή της προς τις ανάγκες της Κύπρου με τις **50.000** λίρες το χρόνο, αλλά το ποσό αυτό δεν μπορούσε να αυξηθεί.

Ταυτόχρονα ανέφερε ότι η Κεντρική κυβέρνηση δεν θα ζητούσε το τυχόν πλεόνασμα που θα υπήρχε στο νησί τα τελευταία τέσσερα χρόνια, πέραν των **90.000** λιρών και ότι τα ποσά αυτά θα μπορούσαν να διατεθούν για δημόσια έργα στο νησί.

Η απόφαση της βρετανικής Κυβέρνησης ήλθε σε μια περίοδο κατά την οποία έληγε και η αρμοστεία του Κιγκ Χάρμαν στην Κύπρο που χαρακτηρίστηκε ως "χρυσή Αρμοστεία" λόγω των πολλών μέτρων που είχε πάρει υπέρ των Κυπρίων όσο και αν αυτοί συνέχιζαν να ζητούν και άλλα.

Ο νέος αρμοστής Σερ Χάμιλτον Τζων Γκουλι Ανταμς έφθασε στην Κύπρο στις **12 Οκτωβρίου 1911** και βρέθηκε αμέσως αντιμέτωπος με τα αιτήματα των Κυπρίων που του ζήτησαν να τα αντιμετωπίσει.

Και όπως ήταν φυσικό το πρώτο που άκουσε ήταν εκείνο της ένωσης.

